

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xij. De interdictis in iure latis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Secundo, Quamuis nulla monitio præcedens necessaria sit quando a iure, vel ab homine fertur propter excessum, seu delictum commissum, iuxta ea quæ docuimus de suspensione libro præced. c. 2. & latius tradunt Innoc. & alij, quos S. Anton. Tabiena, & Syluester, quæst. 6. vbi supra referunt, ac sequuntur, & hoc sine speciale, siue generale sit, loci, aut personæ, quia ipsa intrinsece cognitio pro monitione habetur; Quoties tamen ab homine fertur ob contumaciam, præuiam monitionem requirit, sine qua contumax quis esse nequit, arg. c. reprehensibilis, de appellat. & c. cum medicinalis, de sent. excom. lib. 6. Palud. in d. art. 4. principiis. §. Quantum ad septimum. S. Anton. Tabiena, & Henriquez locis proxime citatis Angelica, verbo, Interdictum, 3. num. 4. Summa Aftenfis. par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 8. Sotus vbi supra, Alphons. Viuald. tit. de interdicto, nu. 192. & Summa Confess. lib. 3. tit. 3. quæst. 23. 1. num. addo ex Vgolino, Tab. 3. c. 20. §. 1. num. 4. vbi Vniuersitas ob alterius culpam interdicatur, non ipsam Vniuersitatem prius adnotandam esse, sed eam cuius culpa interdictum ferendum est. Is enim, qui contumax est, ad moneri debet, vt a contumacia discedat, Vniuersitas autem ipsa contumax non est, & idem de interdicto loci ob alicuius culpam ferendo, dicendum est.

3. Tercio, censura hæc fit & reliquæ ferri debet in scriptis, vt habetur in capitul. cum medicinalis, de sentent. excom. lib. 6. & omnes auctores citati testantur. Syluest. d. quæst. 7. Alphons. Viuald. tit. de Interdicto, num. 143. & num. 190.

4. Quarto, In iisdem scriptis exprimi debet causa, propter quam sententia Interdicti fertur, ex d. cap. cum medicinalis, & DD. citatis.

5. Quinto, Exemplar huius scripturæ infra mensem a Iudice, si requisitus fuerit, parti petenti tradi debet, d. c. cum medicinalis. Quod si Iudex Ecclesiasticus in sententia Interdicti ferenda contra aliquod horum trium fecerit, ab ingressu Ecclesiæ, & a Diuinis officijs per mensem suspensus est, Quod si infra mensem quo suspensus est, officia diuina prosequatur sicut prius, irregularitatem incurrit, super qua non nisi per summum Pontificem dispensari poterit, vt in d. c. cum medicinalis, habetur.

6. Sexto, Potest Iudex pro libera voluntate limitare effectum Interdicti, puta ab ingressu tantum Ecclesiæ, vel a sepultura, vel ab horis, vel a Missa cum cætu. Potest etiam Iudex pro voluntate sua ab Interdicto excipere, & subijcere aliquos, quos nominauerit, & etiam pro tempore quo vult, vt quandiu Dominus terræ ibi fuerit, & huiusmodi, arg. cap. Non est vobis, de sponsal. S. Anto. 3. par. tit. 27. de Interdicto, c. 5. in princip. Syluest. verbo, Interdictum, 3. q. 7. Summa Confess. lib. 3. tit. 3. quæstione 23. 2. Tabiena, verbo, Interdictum, 3. num. 1. Henriquez lib. 1. 3. de exc. & Interd. ca. 51. §. 4. Interdictum verò iuris semper declarat effectus, quos habet.

7. Septimo, Interdictum, vt obliget intimandum est parti, & publicandum, quod si Interdictum sit contra singularem personam, cõter intimada est sententia ipsi personæ, quod si persona non compareat, satis est, vel in Iudicio publicari, vel in Ecclesiâ, vel ad fores domus ipsius interdicti pro consuetudine Iudiciorum; postquam publicationem, cõter non datur in foro exteriori allegatio ignorantie, nisi sufficienter probetur. Sio verò interdictum feratur in Ciuitatem, vel in Populum, vel in Vniuersitatem, publicatio sententiae non est faciendâ singulis, sed satis est fieri in locis consuetis Iudiciorum, ex S. Anton. 3. p. cit. c. 5. in principiis, & Tabiena, verbo, interdictum, 3. §. Primo, nu. 2. & Alphons. Viuald. tit. de interdicto, nu. 287. & nu. 288. & Toledo lib. 1. c. 19. qui ait satis esse intimare Ecclesiæ Matri, arg. cap. 1. de postulat. præla. quam alie sequuntur. Postquam promulgationem licet alicui adhuc ignorent sententiam, & coniequerter inuincibiliter ignorando excusentur a peccato in foro interiori, & ab irregularitate, & alijs penis, quam primum tamen postea habuerint notitiam, cessare debent ab omnibus Diuinis; Immo, etiam si solum publicauerint eum, & famam de sententia, saltem propter securitatem cessare debent, quousque certiores redduntur.

Item, si vident, aut sciunt vicinos suos, aut Ecclesiam Cathedralẽ, vel Matricem recepisse, & obseruare sententiam, (quamuis fortassis alie parochie illam non feruerit), alie omnes Ecclesiæ, etiam Religiosorum, tam exemptorum quàm non exemptorum, eam seruare debent, siue interdictum illud a Sede Apostolica, siue ab Ordinario loci latum sit, quibuscuque non obstantibus, & non seruando, excommunicationem incurrunt ipso facto. Clemen. 1. de sent. excom. Conc. Trident. sess. 25. de Regul. ca. 12. Tabiena, verbo, Excommunicatione, 5. casu 52. & verbo, Interdictum, 3. nu. 2. §. 1. Nau. in Man. c. 27. nu. 146. Henriquez lib. 1. 3. de excom. & interd. c. 50. §. 3. in fine.

8. Et si quis arguat, Episcopum contra exemptos nullam sententiam ferre posse; Resp. Ta. vbi sup. post Host. & Io. And. quos citat, id verum esse de sententia speciali, tunc enim eos talis sententia non ligaret; secus autem, quando sententia interdicti generalis est, tunc enim etiam ad exemptos extenditur, non tam ex sententia hominis, quam ex iuris ipsius communis dispositione, cui Regulares subijciuntur.

9. Hæc autem promulgatio sententiae ita necessaria est, vt etiam si ego certissime sciam Iudicem sententiam scripsisse, immo etiam si dictante Iudice egomet scripserim, quousque Iudex illa promulget, ad nihil teneor, vt ex his, quæ communiter ab auctoribus in materia de legibus traduntur, manifestum est.

De Interdictis in iure latis. Cap. XII.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdictum generale triplici ex causa in iure latum reperitur, & quanam cause illa sint.
- 2 Impediens ne Legatus, vel Nuncius Sedis Apostolicæ officium suum in Regno, Ciuitate, aut loco sibi subiecto exequi possit, & peccat, & Regnum, aut Ciuitas, et alia loca eius interdicto supposita sunt.
- 3 Episcopum iniuriõsẽ, vel temerẽ percutiens, capiẽs, banniẽs, occidẽs, aut hæc fieri mandans, territoria eius interdicta sunt.
- 4 Dominus quilibet, Rectores, & Officiales loci, in quo moritur Papa obseruari non faciens, quæ ex iure obligantur, & peccat, & locus, & Ciuitas interdicatur.
- 5 Episcopi, & alij tam superiores, quam inferiores Ecclesiastici, qui per mensem in excommunicatione, vel suspensione contra eos lata, quod usurarios alienigenos nõ expellant, permanent, post mensem terræ ipsorum interdicta sunt.
- 6 Ciuitas, aut Vniuersitas, quæ pedagia, & alia similia a personis Ecclesiasticis pro rebus suis exigit, interdicta est, quousque restituat, & satisfaciat.
- 7 Ciuitas, quæ Episcopum iniuriõsẽ capit, percutit, aut occidit, aut hæc fieri mandat, interdicta est.
- 8 Ciuitas quæquis præter Urbem, quæ causa est aliquo modo, vt Cardinalis aliquis occidatur, vel percutiatur, ipso facto interdicta est.
- 9 Clerici tam seculares, quam Regul. qui aliquem compellunt, aut fide interposita ad eligendam sepulturam in eorum Ecclesia inducunt, quando interdicti censeantur Ecclesiæ eorum, & quousque.
- 10 Hæreticus qui scienter in sepultura sacra reconditur, & exhumandus est, & locus ille in perpetuum quoad sepulturam interdicatur.
- 11 Interdictus an sit populus loci, quando locus generaliter propter delictum Vniuersitatis, aut populi interdicatur.
- 12 Vniuersitas concedens represalias, seu pignorationes contra personas Ecclesiasticas, aut bona earum, quando interdicta censeatur.

- 13 *Vniuersitas personis Ecclesiasticis Decimas, Tallias, & Collectas imponens, aut eas ab illis exigens, ipso facto interdicta est, & a solo Papa absolui potest.*
- 14 *Vniuersitas Collegia, aut Capitula, quae a Sententijs Ordinationibus, & Mandatis summi Pontificis ad futurum Concilium Generale appellant, interdicta sunt.*
- 15 *Capitulum Sede uacante, infra annum a die vacationis alicui dimissorias concedens, quando interdictum censetur.*
- 16 *Capitulum, quod aliquid abstulit contra Extrauag. unicane sede vacante, quousque interdicto Ecclesiastico subijciatur.*
- 17 *Judex Ecclesiasticus censuram sine scriptis, vel sine monitione, aut non expressa causa ferens, ab ingressu Ecclesiae suspensus est.*
- 18 *Episcopatum, Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici recipiens, ab ingressu Ecclesiae est suspensus, seu interdictus.*
- 19 *Episcopus, & alij superiores, necnon Abbates, & alij Regulares, aut seculares aliquid de redditibus Ecclesiae uacantis vsurpantes, quousque interdicti sunt.*
- 20 *Alienans non legitime bona Ecclesiae, siue Abbas, siue Episcopus sit, interdicatur ab ingressu Ecclesiae.*
- 21 *Metropolitanus qui Suffraganeum, & Suffraganeus antiquior residens, qui Metropolitanum ultra annum non residens, ad Papam intra tres menses non defert, ab ingressu Ecclesiae est interdictus.*
- 22 *Visitor, qui in uisitatione aliquid ultra licitum accipit, ab ingressu Ecclesiae interdicatur.*
- 23 *Utare interdictum quemlibet in diuinis officijs, Sacramentis, aut alijs similibus nemo nisi post denunciationem, aut specialem declarationem tenetur.*
- 24 *Interdictum quodcumque a iure, vel ab homine promulgatum seruare nemo tenetur, nisi specialiter, & expresse a Iudice promulgatum fuerit.*
- 25 *Interdictum nemo seruare tenetur, si ille, in cuius gratiam ac fauorem latum est, illud non custodiat.*
- 26 *Interdictus qui est, quamuis denunciatus non sit, interdictum tamen illud seruare tenetur.*
- 27 *Interdictum alij seruare tenentur, quamuis ille, ob cuius delictum positum sit, illud non obseruet.*

Cum in superioribus dictum sit, interdictum omne generale, vel speciale loci, aut personae esse, ideo in hoc capite suo ordine sententias omnes interdicti in iure latae recensere & Primo quidem de Interdicto generali, & speciali loci; deinde uero de Interdictis generalibus, & specialibus personarum dicemus.

- 1 *Primo igitur interdictum generale loci in iure latum reperitur ex triplici causa. Prima est culpa Domini temporalis Secunda est culpa Episcoporum, & Clericorum, seu personarum Ecclesiasticarum. Tertia est culpa ipsiusmet Ciuitatis, seu ciuium. Ex culpa Domini temporalis, in his casibus fertur, & incurritur interdictum iuris.*
- 2 *Primus est, Quando Dominus Regni, Castri, Ciuitatis, Oppidi, aut alicuius loci impedit ne Legatus, vel Nuncius Apostolicus exequi possit officium suum in suis locis, tunc eius Regnum, Ciuitas, Terra, & quaelibet loca ei subiecta tamdiu sunt eo ipso Ecclesiastico supposita Interdicto quamdiu in huiusmodi contumacia Dominus loci persistit, ut expresse habetur in Extrau. Super gentes, de Confectu. inter communes, Angelica, verbo, Interdictum. 4. Martin. Ledsm. 2. 4. q. 26. art. 2. tract. de Interdicto, Vgol. Tab. 5. c. 3. num. 6. Syluest. verbo, Interdictum, 4. quaest. 1. §. 7. Alphons. Vivald. tit. de Interdicto, nu. 13. Sebast. Medices, par. 2. Summa, tit. 9. q. 8. Toletus lib. 1. cap. 2. §. Primus.*
- 3 *Secundus est, Quando quis, quemcumque Episcopum in*

iniosè, vel temerè percussit, caput, seu bannit, occidit, aut haec fieri mandat, aut ab alijs facta rata habet, vel consilium facienti dat, vel eundem scienter defendat, aut locum eius sit. tuc Terra ipsius (du modo ultra vnam Diecesim non contineat) vique ad condignam satisfactionem interdicta est; & locus etiam, vbi Episcopus captus detinetur, interdictus est, quamdiu durat detentio, ut habetur cum multis alijs circa hanc materiam in Clem. 1. de pœnis §. Terra quoque ipsius. Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. art. 2. cit. & Vgol. de censur. Eccles. Tab. 5. cap. 3. num. 6. S. Anton. 3. part. tit. 27. de Interdicto, cap. 2. in princip. vers. Sexto. Tabiena verbo, Interdictum, 2. nu. 1. vers. Sexto. Angelica, verbo, Interdictum 4. in princip. vers. Sic. us. Syluest. vbi supra, q. 1. §. 5. & §. 6. & Alphons. Vivald. tit. de Interdicto, numero 12.

4 *Tertius est, Quando Dominus aliquis, Rectores, vel Officiales Ciuitatis, in qua moritur Summus Pontifex, de in qua facienda est electio Romani Pontificis, iuxta ea quae habetur in cap. vbi periculum, de elect. lib. 6. non faciunt ea inuolubiliter obseruari absque vlla fraude, & dolo quae in d. c. constituta sunt, tunc locus, & Ciuitas ipso facto interdicta est, ut ibidem habetur, §. Praeterea, vers. Ciuitas, Palud. 4. dist. 18. q. 8. artic. 1. in princip. Quantum ad primum, Conclus. 5. S. Anton. 3. part. tit. 27. de Interd. cap. 2. in princip. vers. Quarto, Angelica, verbo, Interdictum, 4. in princip. vers. primus. Syluest. vbi supra, quaest. 1. §. 1. Tabiena, verbo, Interdictum, 2. numero 1. vers. Quarto. Sotus, 4. dist. 22. q. 3. art. 1. Conclus. 3. ante finem. Toletus lib. 1. c. 2. §. Quartus. Vgol. Tab. 5. c. 3. nu. 6. Alphons. Vivald. tit. 8.*

5 *Secundo, ex delicto Episcopi, & Clericorum Interdictum generale loci inuenitur latum; Quando Episcopus, Archiepiscopus, & alij tam superiores, quam inferiores Ecclesiastici per mensem suum inueniunt sententiam excommunicationis, vel suspensionis contra ipsos in iure latam, eo quod manifestis vsurarijs alienigenis conducunt, vel alio titulo concedunt domus ad vsu exercendum, & eo quae non expellunt, post mensem enim omnes terrae ipsorum interdictae sunt, quamdiu iidem vsurarij in eis commorantur, ut habetur in capitulo primo, de vsu lib. 6. iuncta glossa in verbo, sustinuerint. Palud. 4. dist. 18. quaest. 8. artic. 1. in princip. §. Quantum ad primum, Conclus. 1. vbi notat terras laicorum non esse interdictas, sed interdicendas, S. Anton. 3. part. tit. 27. cap. 2. in princip. vers. Secundo. Tabiena, verbo, Interdictum, 2. numero 1. vers. Secundo. Angelica, verbo, Interdictum, 4. in princip. vers. Quarto. Vgol. Tab. 5. cap. 3. nu. 4. Alphons. Vivald. numero 10.*

6 *Tertio, ex culpa Ciuitatis seu Communitatis Interdictum generale loci, fertur in his casibus.*

7 *Primus est, Quando ciuitas, seu Vniuersitas, aut Collegium delinquit exigendo a personis Ecclesiasticis, aut Ecclesijs Pædagia, Gnidagia vel alia per se, vel per alium, de rebus suis exportandis, vel importandis, quas non causa negotiationis deferunt. Terra ipso facto interdicta subiacet, donec acceptum totum restituerit, ac pro delicto huiusmodi competentier satisfecerit, capitulo, Quamquam, de censib. libro sexto. Palud. 4. dist. 18. quaest. 8. artic. 1. in princip. Conclus. 2. S. Anton. 3. part. tit. 27. de Interd. cap. 2. in princip. vers. Tertius. Syluest. verbo, Interdictum, 4. q. 1. §. 5. Tabiena, verbo, Interdictum, 2. in princip. vers. Prima. Sotus 4. dist. 22. quaest. 3. art. 1. Conclus. 3. ante finem. Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. art. 2. tract. de Interd. Namar. Manual. cap. 27. num. 169. Vgol. Tabul. 5. cap. 3. num. 5. in princip. Alphons. Vivald. tit. de Interdicto, numero 6. Summa Corona tit. eod. nu. 5. Toletus lib. 1. c. 2. §. Secundus.*

8 *Secundus est, Si Ciuitas Episcopum inuiosè, vel temerè ceperit, percusserit, bannierit, occiderit, vel haec fieri mandauerit, vel ab alijs facta rata habuerit, vel loca fuerit facientis, aut dederit consilium, vel fauorem, vel scienter defenserit, ipsa interdicta est, ut habetur in Clement. prima, de pœnis §. Ciuitas. donec satisfecerit. S. Anton. 3. part. tit. 27. de Interd. cap. 2. in princip. vers. Sexto. Angelica, verbo, Interdictum, 2. in princip. vers. Sextus. Tabiena, ver-*

verbo Interdictum. in princip. versic. Sexto. Martin. Le-
delm. 2. 4. quæst. 26. artic. 2. tract. de interdicto. Nauar. in
Man. c. 27. num. 169. Vgol. Tab. 5. c. 3. nu. 6. Syluest. vbi su-
pra q. 1. §. 5. Alphon. Vual. cit. nu. 12. Toletus. lib. 1. c. 2. §. 5.
Quintus.

Terminus est. Ciuitas quævis præter Urbem, quæ confen-
dit dando consilium, auxilium, vel fauorem occidentibus,
vel percurientibus Cardinalem Sanctæ Romanæ Eccle-
siæ, vel quæ infra mensem delinquentes huiusmodi prout
enormitas facientis exigeret, & ei facultas affuerit, non
patiatur, ipso facto interdicta est. capitulo Felicitis, de pœ-
nitentiæ libro sexto. Palud. 4. dist. 13. quæst. 8. artic. 1. princip. Con-
cl. 4. S. Anton. 2. par. tit. 27. de Interdicto, capit. 2. in prin-
cip. versic. Quinto. Angelica, verbo Interdictum, 4. in prin-
cip. versic. Secundus. Syluest. cit. quæst. 1. §. 2. Tabiena, ver-
bo Interdictum, 2. in princip. versic. Quinto, Vgol. Tab. 5.
c. 3. nu. 6. Alphon. Vuald. cit. nu. 11. Toletus lib. 1. ca. 11. §.
Tertius.

Secundo, Interdictum speciale loci in iure latum reperit-
ur in his casibus :

Primus est. Quando Clerici siue Saculares, siue Regu-
lares inducunt aliquem ad vouendum, iurandum, vel fide
interposita, seu alias promittendum, vt in eorum Ecclesia
eligat sepulturam, vel semel electam vltimus non immu-
tet, si postea in eorum Ecclesia, vel Cœmeterio hunc sepe-
lite presumpserint, tunc, si infra decimum Ecclesiæ vbi
de iure sepeliendus erat, omnia quæ occasione sepulture
habuerunt, & etiam ipsum cadauer, si petatur, ipso facto,
eorum Ecclesiæ, & Cœmeteria eouque interdicuntur, quo-
uisque facta fuerit prædictorum omnium plenaria restitio
non habetur in cap. animarum, de sepulturis, li. 6. Palud.
4. d. 18. quæst. 8. artic. 1. in princip. §. Quantum ad tertium,
Concl. 1. Angelica, verbo Interdictum 4. in princip. ver-
sic. Quintus. Syluest. verbo Interdictum 4. qu. 3. §. 2. Marr.
Ledesm. 2. 4. quæst. 26. artic. 2. tract. de interd. Nauar. in Ma-
nual. c. 27. nu. 169. in fine. Alphon. Vuald. cit. num. 19. &
Toletus lib. 1. cap. 21. in fine. Vbi aduertendum est, quod
hoc aliqui velint hoc intelligi si in Ecclesia fuerit sepe-
litas, quod tunc Ecclesia cum Cœmeterio contiguo interdi-
cta sit; secus autem, si vel in contiguo Cœmeterio, vel in Cœ-
meterio non contiguo fuerit sepultus, quasi tunc solum
Cœmeterium interdictum sit, non autem Ecclesia: Alij ta-
men, & rectius, quos sequitur Palud. cit. dicunt in differen-
tes, quod in quocunque illorum sepeliatur, vtrunque il-
lorum, id est, Ecclesia, & Cœmeterium ipsorum inducen-
tium interdicto subijcitur, quia hic vtrūque per se interdi-
citur. Quibus etiam addendum est, ex eodem Palud. quod
si quis sine dolo, & fraude & obligatione alium inducat
ad eligendum, vel mutandum sepulturam, non ipsum obli-
gans ad non mutandum locum, non habet locum hæc Co-
stitutio. Sin autem ipse met curatus hanc in ductionem faci-
at, apud quem de iure tumulandus erat, nec Ecclesia, nec
Cœmeterium erunt interdicta, ex Palud. vbi supra, cum
hæc Constitutio in fauorem parochorum facta sit, cui pa-
rochus renunciare potest.

Secundus est. Quando hæreticus traditur scienter Eccle-
siæ sepulture, locus ille in perpetuum interdicatur (quo
ad sepulturam, ita, vt nullus ibi in perpetuum poterit sepe-
lire) quantum autem ad alia, locus ille non censetur inter-
dictus. c. Quicunque, de hæret. lib. 6. Palud. 4. d. 18. q. 8. artic.
1. princip. §. Quantum ad tertium. Concl. 2. Tabiena, ver-
bo Interdictum, 2. nu. 2. versic. Primo, in Casu 7. Qui am-
bo docent, reconciliationem nihil valere, nec Episcopum
posse hoc interdictum remouere; quia quando dicit Per-
petua, remouere videtur dispensationum inferiorum, & fa-
uer. Alphon. Vuald. cit. nu. 91.

Tertio, Interdictum generale personale in his casibus la-
tum est in iure;

Primus est, amplissimus, vt a multis refertur, qui tamen
non est vique adeo certus; Quædo locus est interdictus ge-
neraliter propter delictum Vniuersitatis, seu populi, tunc
totus populus illius loci generaliter interdictus est. Hunc
casum ponit Syluest. verbo Interdictum, 4. num. 2. & facit
glos. in cap. si sententia, in verbo Domini, de sent. excom.
lib. 6. & Angel. in verbo Interdictum 2. in princip. refert

Innoc. & Hostiensem dicentes, quando locus est genera-
liter interdictus propter delictum populi, tunc illius loci
homines non posse nec ibi, nec alibi interesse diuinis; quod
est ipsosmet homines esse interdictos. Et fundant se in d.
cap. si sententia, vbi dicitur, Quando locus est interdictus
propter delictum Principis, vel Rectoris, posse homines il-
lus loci, qui non sunt culpabiles alibi interesse Diuinis;
vnde isti inferunt, ergo, quando locus est interdictus pro-
pter delictum ipsius populi, non possunt alibi interesse Di-
uinis. Mihi verò magis probatur sententia Nauar. in Ma-
nual. c. 27. nu. 167. scilicet, personas loci interdicti, quæ non
sunt culpabiles, siue interdictum latum sit propter deli-
ctum Principis, siue propter delictum populi, nunquam
esse interdictas, & consequenter posse alibi Diuinis inter-
esse. Id quod ex d. ca. si sententia colligi potest, vbi dicitur:
*Quando interdictum locale est ex delicto Domini, persona que
non sunt culpabiles, non sunt interdicta;* ergo neque in in-
terdicto lato ex delicto populi sunt interdicta; Quia v-
trobique par est ratio innocentium, ergo par vsu totum-
que erit.

Secundus est. Quando vniuersitas concedit reprefalias,
seu pignorationes contra personas Ecclesiasticas, vel earū
bona necnon quādo easdem reprefalias quantumcunque
generaliter concessas ab alijs, cuiusvis consuetudinis præ-
textu, quæ potius abusus est, ad personas Ecclesiasticas, ea-
rumque bona extendit, tunc enim nisi prædicta Vniuersitas
concessionem, vel extensionem huiusmodi reuocauerit in
tra mensem a die concessionis, vel extensionis computan-
dum, ipso iure in interdictum incidit, vt habetur in capi-
tulo, de iniurijs, libro sexto. Palud. 4. d. 18. q. 8. in ar. prin-
cipali, §. Quantum ad secundum. Concl. 3. S. Anton. 3.
par. tit. 27. de Interdicto, c. 2. in principio. versic. Tertio. An-
gelica, verbo Interdictum 4. num. 1. versic. Quartus. Syluest.
verbo Interdictum 4. quæst. 1. §. 8. Alphon. Vuald. citat.
num. 9. Tabiena, verbo Interdictum, 2. in princip. versic.
Tertio. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 136. Henriquez. libro
13. de excommunicat. & interd. cap. 43. §. 5. versic. Tertio,
& Vgol. Tabul. 5. cap. 3. numero 5. Reprefaliæ verò sunt,
quando Dux, aut Iudex (postquam monuit Rempub. fa-
tus facere læsis, nec illa fatiscit) concedit licentiam gene-
ralem, vt in recompensam rapiant bona a quocunque il-
lius Ciuitatis.

Tertius est, Quando Communitas, seu Vniuersitas im-
ponit, exigit, vel recipit a personis Ecclesiasticis Decimā,
Tallias, Collectas; seu quando bona Ecclesiarum, aut per-
sonarum Ecclesiasticarum in Ecclesijs deposita arrestaue-
rit, occupauerit, vel arrestari, aut occupari fecerit, seu de-
derit in his consilium, auxilium, vel fauorem scienter, ipso
facto interdicta est, nec nisi de speciali mandato Sedis Ap-
postolicæ absoluitur, non obstantibus quibuscunque pri-
uilegijs, per Constitutionem Bonifacij VIII in c. Clericis.
de immun. Eccl. lib. sexto. Quod tamen interdictum cum
tota illa Constitutione, & Declarationibus, & alijs ex ea
consecutis, reuocatum fuit per Clement. vnicam, de im-
munit. Eccles. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. in princip.
versic. Sexto in fine. Angelica, verbo Interdictum 4. nu. 1.
versic. Primus, & alij. Syluest. vbi supra, q. 2. versic. Secundo.
Alphon. Vuald. cit. num. 17.

Quartus est, in Bulla Cænæ Domini in nouissimis Bullis
nostri temporis in Canone secundo, vbi interdicuntur V-
niuersitates, Collegia & Capitula, quo iūque modo vocet-
tur, quæ a Sententijs, Ordinationibus, & Mandatis Roma-
ni Pontificis appellant ad futurum Concilium Generale,
& ij etiam quorum consilio, & fauore fuit appellatum.
Alphon. Vuald. cit. nu. 15.

Quintus est, Interdicatur Capitulum, quod Sede vacan-
te intra annum a die vacationis concedit alicui Dimissio-
rias ad ordines, præterquam in vno casu, quando scilicet
aliquis est ordinandus ratione beneficij accepti, vel acci-
pendi; Quod intelligendum est, si illud beneficium talem
ordinem requirat, vt habetur in Concil. Trident. sess. 7. de
form. cap. 10. Henriquez lib. 13. de excommunicat. & in-
terd. cap. 43. §. 5. versic. Secundo. Alphon. Vuald. citat. nu-
mero 18.

Sextus est, Capitulum quod aliquid abstulit contra Ex-
trau.

trau. vnic. Ne Sede vac. donec ablatum restituerit, Interdicto Ecclesiastico subijcitur. ex d. Extrau. & Vgol. Tab. 5. c. 3. nu. 5.

Quarta, Interdictum personale particulare, seu speciale in iure latum reperitur in his casibus: Quorum

17 *Primus* habetur in capitu. cum medicinalis, de sentent. excommunic. libro 6. vbi iudex Ecclesiasticus, qui sententiam cuiuscunque Censuræ propriè dictæ pronunciat sine scriptis, vel in scriptis quidem, sed sine monitione, aut nõ exprimitendo causam, vel qui parti petenti non concedit intra mensẽ exemplar scripturæ, suspensus est ab ingressu Ecclesiæ. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 43. §. 5. vbi ait Regularem posse absque scriptis proferre Censuram contra suos.

18 *Secundus* habetur in c. si quis deinceps, 1. 6. q. 7. vbi interdicitur ab ingressu Ecclesiæ, qui Episcopatum, Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici recipit.

19 *Tertius* habetur in capitulo Præsenti, de offic. Ordin. libro sexto, vbi Episcopus, ipse maior, necnon Abbates, seu alij Regulares, aut Seculares, qui sibi aliquid vsurpant ex redditibus dignitatis vacantis, aut Ecclesiarum subditarum, interdicto ab ingressu Ecclesiæ puniuntur, quousque de prædictis restitutionem fecerint. Henriquez li. 13. de excom. & interd. c. 43. §. 5.

20 *Quartus* habetur in Extrauag. vnica, de reb. Eccles. non alien. vbi Episcopus, aut Abbas, qui bona Ecclesiæ non legitime alienat, ab ingressu Ecclesiæ suspenditur, seu interdicitur. Vgol. Tab. 5. c. 3. nu. 2.

21 *Quintus* habetur in Concil. Trid. sess. 6. de reform. cap. 1. vbi interdicitur ab ingressu Ecclesiæ Metropolitanus, qui Suffraganeum, & Suffraganeus antiquior residens, qui Metropolitanum ultra annum non residentem, nõ defert ad Rom. Pontificem intra tres menses, vel per nuncium, vel saltem per literas.

22 *Sextus* habetur in Concil. Trident. Sess. 24. de reformat. cap. 3. vbi renouatur interdictum latum in cap. exigit, de Censib. libro sexto, quo suspenditur, seu interdicitur ab ingressu Ecclesiæ Visitator, qui in visitatione aliquid accipit ultra ea, quæ in d. c. ei conceduntur, vt latius in dicto Concilio continetur.

23 *Aduertendum est* autem, neminem teneri ad vitandum quemlibet interdictum in Officijs Diuinis, neque in Sacramentis, aut alijs, nisi post denunciationem, seu declarationem specialiter, & expressè factam per iudicem Ecclesiasticum. Immo vero sub nulla Censura prohibemur in humanis cum vilo viro interdicto participare, in diuinis vero tam Laicus, quam Clericus talem vitare tenentur, quamuis præceptum hoc per se, & directè potius Clericis impositum sit, vt colligitur ex c. Non est vobis, de spons. vbi dicitur, *Ne celebratis, nec aliquem celebrare permittatis*; Henriquez lib. 13. de excom. & interd. c. 43. §. 7. in annot. litera C. Sin vero tota communitas, vt populus, aut Collegium, de interdicto personali denunciatur, quilibet qui est pars, & culpabilis, saltem Communitatis eius, censetur quasi nominatim interdictus. Quod si quidam sint tantum generaliter interdicti, vt fautores, aut receptatores Petri, aut si diuersus iudex interdicat participantes in communi, hos non tenemur vitare (sicut nec vitare tenemur notoriè excommunicatos) aut si idem iudex ferat excommunicationem contra participantes, nec tamen illos nominet, requiritur enim, vt participantes nominentur, ad hoc vt eos vitare teneamur.

24 *Similiter*, Nemo interdictum quodcumque generaliter promulgatum a iure, vel ab homine seruare tenetur, nisi fuerit promulgatum specialiter, & expressè a iudice contra certam aliquam personam, Collegium, Vniuersitatem Ecclesiæ, aut certum locum. Quæ omnia habentur expressè ex iure nouo instituto in Extrau. *Ad vitanda scanda la* in Concilio Basileensi, & Costantiensi sub Martino V. vt refertur apud Felinum, in cap. Rodolphus, nu. 5. de re scriptis. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, c. 6. ante finem. Tabiena, in verbo interdictum, 2. numero 1. in fine. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. art. 2. tract. de interdicto. Sor. 4. d. 22. q. 3. art. 1. Conclu. 3. vt t. Estque notandum. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 187. Vgol. Tab. 5. cap. 6. §. nu. 2. & cap.

17. §. 2. num. 2. Tolet. lib. 1. cap. 21. Henriquez lib. 3. de excom. & interd. c. 43. §. 7. Cuius Extrauagantis ratio duplex causa fuit; *Vna*, vitatio scandalorum; *Altera* conscientiarum quietatio, & tranquillitas, vt ex d. Extrau. colligitur. Item, nec interdictum seruare tenetur, qui a Romano Pontifice licentiam, aut priuilegium habet, arg. cap. fin. de sen. excom. lib. 6. & ca. licet, de priuileg. lib. 6. quam licentiam, quodque priuilegium solus Papa dare potest, ex glossa in c. Ad hæc, 5. in verbo interdictum, & ibi Panormitan. de appell. Neque etiam seruare tenetur quis, vbi interdictum suspensum est, arg. d. c. fin. §. in festiuitatibus vero, de sentent. exco. lib. 6. In tali tamen suspensione forma suspensionis diligenter consideranda est, ne contra interdictum quid fiat; si enim simpliciter suspendatur, Diuina omnia ibi, vt prius fieri poterunt, si ad quædam, ea tantum sent; & si vsque ad certum tempus, eousque, & non vterius diuina officia celebrari poterunt, arg. d. §. in festiuitatibus vero, & arg. c. Non est vobis, de sponsal. Nauar. in Manual. cap. 17. nu. 183. Alphonsus Viualdus tit. de interdicto, num. 257. Vgol. Tab. 5. c. 6. §. 2. nu. 3.

25 *Præterea*, Interdictum nemo seruare tenetur, vbi ab eo non seruatur, cuius gratia latum ipsum est, vt habetur in cap. Petitis, de priuileg. & ibi communiter DD. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto. cap. 3. in princip. Tabiena, verbo interdictum 3. num. 8. §. Septimo. Alphons. Viuald. cit. num. 188. in quo casu, si plurium gratia interdictum promulgatum sit, requiritur, vt maior pars eorum interdictum violet, & animum perseverandi habeat, ex Panorm. in d. capit. petitis, numer. 2. de priuileg. id quod ex actibus eorum percipi potest, ad hoc, vt alij impunè interdictum violant.

26 *Excipitur* tamen semper ipse interdictus, sine enim specialim, siue per Vniuersitatem quis interdictus sit, & quis uis denunciatus nõ sit, seruare tamen interdictum debet, cum ei nullo modo per d. Extrauag. *Ad vitanda scandala*, subueniatur. Immo, etiam si is, ob cuius crimen, vel delictum positum est, illud non obseruet, nihilominus tamen alij obseruare debent, vt rectè Alphons. citat. nu. 188. docet.

A D D I T I O.

* Adde. Et nunc iure nouissimo interdictum fertur in Ciuitates, terras, oppida, vel castra, & loca, in quibus expressè, vel tacitè permittunt ipsorum domini, magistratus, senatus, vel populus duellum admitti, ex constit. Clem. Sancip. *Illius vices*, &c.

De Suspensione interdicti, & quibus modis id fiat. Cap. XIII.

S Y M M A R I U M.

- 1 *Interdictum Generale loci, quibus festis diebus in iure suspensum reperitur.*
- 2 *Interdictum generale loci in festiuitatibus commemoratis in cap. Alma mater, nec tollitur, nec in totum, seu ad omnem effectum suspenditur.*
- 3 *Ordines, aut Extrema Vnctio in festiuitatibus, c. Alma mater, conferri non possunt.*
- 4 *Interdictum generale loci, in festiuitatibus, c. Alma mater, pro prima tantum die earum, non autem pro sequentibus suspenditur.*
- 5 *Officia diuina, quæ in quibusdam festiuitatibus tempore interdicti generalis loci permittuntur, a primis vespere ipsum diem festum antecedentibus, incipiunt.*
- 6 *Resum Corporis Christi, a primis vespere diei antecedentis incipere censetur.*
- 7 *Festa Resurrectionis, Pentecostes, & Natiuitatis Domini.*